

LUGOWATY (5) *ai*

o oraz a jasne.

sg m N ługowaty (1). *ϕ f N* ługowatą (2); -a : -ą *Mącz* (1:1). *ϕ pl N subst* ługowat(e) (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (dwa z niżej notowanych przykładów) – *XVII(XVIII) w.*

Przymiotnik od „ług” ‘miejsca podmokłe’:

1. *Podmokły, błotnisty* (2) : Demissa et palustria loca, Uniżone á ługowáte mieyfcá. *Mącz* 226a; Palustris et hoc palustre, vel Palustris, Lugowáty/ błotny. *Mącz* 274c; [*Volck Kkk3v*].

2. *O glebie: wylugowana albo wypłukana, nieurodzajna* (3) : Sabatia, civitas Liguriae, non procul a Genua, et Sabatia vada dicuntur, Lugowáte mieyfcá/ Błoniá álbo płonne polá/ przy których przed tym yármárki miewano. *Mącz* 362c.

Wyrażenie: »ługowata ziemia« = *fistulosa a. fungosa terra* *Mącz* (2): Fistulosa terra, Rzadka á piałczifta ziemiá/ która bywá polpolicie [!] nievrodzáyna/ To yeft/ Lugowáta ziemiá która ták rzadka yeft yákoby gębká. *Mącz* 129a, 140d.

Szereg: »łgnący albo ługowaty« (1): Fungosa terra, Lgnąca álbo ługowátá ziemiá. *Mącz* 140d.

Synonimy: 1. *bagnisty, błotny, hraski*; 2. *łgnący*.

KCh